

SZYMONA ANTONI

s. Pawła i Marii, ur. 12 V 1902 r. w Branicy Suchowolskiej, gm. Suchowola, pow. Radzyń Podl.
Narodowość: polska

Wyznanie: rzymsko-katolickie

Pochodzenie społeczne: robotnicze

Wykształcenie: Szkoła Powszechna w Branicy Suchowolskiej (4 klasy), 1 klasa gimnazjum

Zawód: robotnik

Przynależność partyjna: PPR od 5 IX 1944 r.

Przebieg służby:

PUBP Radzyń Podl.: 7 III 1945 r. – wartownik; 1 VIII 1945 r. – komendant gmachu; 1 X 1947 r. – zatwierdzony na stanowisko administratora; 1 I 1949 r. – komendant ochrony; 13 X 1951 r. – skreślony z ewidencji z powodu zgonu

Awanse: 27 V 1949 r. (d.r.) – sierżant; 19 VI 1950 r. (d.r.) – starszy sierżant

Odznaczeni: 20 VII 1949 r. (d.r.) – Brązowy Krzyż Zasługi

Nagrody: XII 1947 r. – 2500 zł. „za intensywną pracę w roku 1946”; VII 1948 r. – 5000 zł. „w czwartą rocznicę utworzenia P.K.W.N. za ofiarną i sumienną pracę, oraz zasługi położone w Służbie Bezpieczeństwa Publicznego”; XII 1948 r. – 3000 zł. „za sumienną i wytrwałą pracę w organach B.P.”;

Kary: 20 III 1950 r. (d.r.) – 5 dni aresztu zwykłego

Inne: służbę wojskową odbył w 26 Pułku Ułanów w Baranowiczach (29 X 1938 – 25 X 1930 r.) uzyskując stopień starszego ułana. Po powrocie do Branicy Suchowolskiej pracował w charakterze robotnika rolnego w miejscowym majątku. Od 1931 r. pracował w majątku Halasy, gm. Tłuścice, pow. Radzyń. 1 kwietnia 1934 r. wyjechał do Warszawy, gdzie pracował jako robotnik budowlany. 28 sierpnia 1939 r. został zmobilizowany do 28 pól w Zajezierzu. Z pułkiem brał udział w wojnie obronnej 1939 r. Do Branicy powrócił 15 października 1939 r., gdzie w okresie okupacji niemieckiej podjął pracę robotnika leśnego.

Zmarł 13 X 1951 r. w wyniku śmiertelnego pobicia przez więźniów aresztu PUBP Radzyń Podl.

Źródło: IPN Lu, sygn. 0236/316, Akta osobowe Antoniego Szymony.